

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 6380 van 12 januari 2011
in de zaak A. 198.457/XIV-32.642**

In zake : XXXXX,
die woonplaats kiest bij
advocaat T. GOEGEBEUR,
kantoor houdende te 8200 BRUGGE,
Torhoutsesteenweg 55

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Mohammad IQBAL PERVAIZ, van
Duitse nationaliteit, op 8 december 2010 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van
het arrest nr. 50.765 van 4 november 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op het administratief dossier, aangekomen ter griffie op
14 december 2010;

Gelet op artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van
State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van
de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

In hetgeen als een eerste onderdeel van het enige middel kan worden
beschouwd, voert de verzoekende partij aan dat de cumulatieve voorwaarden van
artikel 42, § 2, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het
grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zijn vervuld
omdat zij onvrijwillig minder dan 6 maanden werkloos zou zijn geweest en omdat het

aanvatten van een zelfstandige activiteit binnen de periode van 6 maanden met tewerkstelling zou moeten worden gelijkgesteld.

De kritiek van de verzoekende partij betreft de grond van de zaak, nl. de vraag of de verzoekende partij vrijwillig of onvrijwillig werkloos was. De Raad van State is als administratieve cassatierechter echter niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten te treden. Bovendien is die kritiek gericht tegen de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid. De verzoekende partij gaat voorbij aan de motieven in het bestreden arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als annulatierechter, zowel wat betreft het voorgehouden onvrijwillige karakter van de werkloosheid als het feit dat de bewijzen van de zelfstandige activiteit slechts na de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid werden meegedeeld en dus niet in aanmerking konden worden genomen. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

In hetgeen als een tweede onderdeel van het enige middel kan worden beschouwt, richt de verzoekende partij zich tegen het taalgebruik van de kennisgeving van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid. Die kritiek is niet tegen het bestreden arrest gericht en zelfs niet tegen de daaraan voorafgaande beslissing, doch slechts tegen de wijze van kennisgeving. Het enige middel is ook in die mate kennelijk niet-ontvankelijk,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep is niet toelaatbaar.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus, na beraad, te Brussel uitgesproken op twaalf januari
tweeduizend en elf, door :

de HH. C. ADAMS, wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
J. CASNEUF, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. CASNEUF.

C. ADAMS.